

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Karly Cháberové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Slavomíra Nováka v právní věci navrhovatelů: A) Věra K. bytem a B) Julius A. bytem za účasti: 1) Magistrát hlavního města Prahy - pozemkový úřad se sídlem Praha 1, Mariánské náměstí 2, 2) Správa školských zařízení, Městská část Praha 4 se sídlem Praha 4, Hvězdova 1594, 3) Městská část Praha 4 se sídlem Praha 4, Tábořská 350 a 4) Pozemkový fond České republiky - územní pracoviště Praha se sídlem Praha 2, Slezská 7, o přezkoumání rozhodnutí orgánu veřejné správy, k opravnému prostředku navrhovatelů proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy - pozemkového úřadu ze dne 25.4. 2000 zn. PÚ 5166/92,

t a k t o :

Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy - pozemkového úřadu ze dne 25.4. 2000 zn. PÚ 5166/92 se p o t v r z u j e .

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ň ě n í

Napadeným rozhodnutím Magistrát hlavního města Prahy - pozemkový úřad rozhodl podle § 9 odst. 4 zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, tak, že Věra K. a Julius A. nejsou vlastníky ideální jedné poloviny pozemku dle pozemkové knihy parc. č. - role o výměře 717 m² (dle katastru nemovitostí část parc. č.), dosud vedeného u Katastrálního úřadu Praha - město na listu vlastnictví č. pro obec hlavní město Praha, katastrální území Podolí. Pozemkový úřad hlavního města Prahy vyšel ze zjištění, že původními spoluvlastníky předmětného pozemku parc. č. 1807 byli Bohumír T. a Božena P., každý jednou ideální polovinou, což vyplývá z knihovní vložky č. pozemkové knihy pro katastrální území Podolí. Tento pozemek přešel do vlastnictví státu na základě rozhodnutí Obvodního národního výboru pro Prahu 4 - odboru výstavby ze dne 29.5. 1964 č.j. výst.3631/64-P.I., kterým byl vyvlastněn

- 2 -

pro výstavbu sídliště Pankrác I za náhradu dle § 16 vyhl. č. 73/1964 Sb. (náhradní pozemek). Bohumír T zemřel dne bez zanechání závěti a dědičkou ze zákona se stala manželka Marie T (potvrzení Státního notářství v Kutné Hoře ze dne 19.9. 1991 sp. zn. D 1199/72). Marie T pak zemřela dne 28.1. 1990 a dědici ze závěti se stali Julius A a Věra K (potvrzení Státního notářství v Kutné Hoře ze dne 4.12. 1990 sp. zn. D 240/90). V zákonem stanovené lhůtě pak uplatnili restituční nárok závětní dědicové po Marii T Julius A a Věra K. Pozemkový úřad hlavního města Prahy dospěl k závěru, že tito závětní dědicové nejsou oprávněnými osobami dle § 4 zákona o půdě. Je tomu tak proto, že původními spoluvlastníky předmětného pozemku byli Bohumír T a Božena P, kterým byl také pozemek v roce 1964 vyvlastněn. Marie T nikdy nebyla původní spoluvlastnicí předmětného pozemku a proto nemohou být oprávněnými osobami závětní dědicové po ní (Julius A a Věra K), neboť ti nespádají ani do jedné z kategorií oprávněných osob dle ustanovení § 4 odst. 2 zákona o půdě. Oprávněnými osobami mohou být toliko původní vlastníci, jejichž nemovitost přešla do vlastnictví státu nebo jiné právnické osoby v době od 25.2. 1948 do 1.1. 1990 způsobem uvedeným v § 6 zákona o půdě, dědicové po původním vlastníku, děti a manžel původního vlastníka, rodiče původního vlastníka, sourozenci původního vlastníka a zemřeli některý z nich, jsou na jeho místě oprávněnými osobami jeho děti a jeho manžel. Povinnou osobou je pak Správa školských zařízení, Městská část Praha 4 jakožto právní nástupce Školské správy Obvodního národního výboru pro Prahu 4. Z uvedených důvodů bylo rozhodnuto způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

Proti tomuto rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy - pozemkového úřadu ze dne 25.4. 2000 zn. PÚ 5166/92 podali včas opravný prostředek navrhovatelé Julius A a Věra K. Uvedli, že po úmrtí matky v roce 1941 a internaci otce se jich ujali manželé Bohumír a Marie T, kteří jim plně nahradili jejich zemřelé rodiče a vychovali je. Marie T byla sestrou jejich matky a strýc Bohumír T byl v roce 1947 ustanoven jejich poručníkem. S ohledem na to, že strýc a teta T jim plně nahradili rodiče, mají za to, že by jejich opravnému prostředku mělo být vyhověno. Obsahově pak navrhli zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

Magistrát hlavního města Prahy - pozemkový úřad ve vyjádření k opravnému prostředku poukázal na to, že poručenství Bohumíra T nezakládalo identický právní vztah jako mezi rodiči a dětmi. Takový vztah zakládalo pouze osvojení, což vyplývá z ustanovení § 188 a § 216 o. z. o. a § 4 odst. 1 zákona č. 56/1928 Sb.. Z těchto důvodů navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo potvrzeno.

Městský soud v Praze z podnětu podaného opravného prostředku přezkoumal podle ustanovení § 244 odst. 1 o. s. ř., § 250q odst. 2 o. s. ř. a § 9 odst. 4, 6 zákona č. 229/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákonnost napadeného rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy - pozemkového úřadu ze dne 25.4. 2000 zn. PÚ 5166/92, jakož i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že opravnému prostředku nelze přisvědčit.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Závěr Pozemkového úřadu hlavního města Prahy, že Julius A a Věra K nejsou oprávněnými osobami podle ustanovení § 4 zákona o půdě, je v souladu se zákonem.

Oprávněnou osobou je především původní vlastník zemědělského majetku, který přešel na stát nebo jiné právnické osoby v době od 25. února 1948 do 1.

ledna 1990 způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 zákona o půdě (§ 4 odst. 1 zákona o půdě). Touto osobou by byl Bohumír T. , pokud by žil, jehož jedna ideální polovina pozemku parc. č. - role o výměře 717 m² přešla do vlastnictví státu na základě rozhodnutí Obvodního národního výboru pro Prahu 4 - odboru výstavby ze dne 29.5. 1964 č.j. výst.3631/64-P.I.. Jelikož však zemřel dne 26.10. 1972, tedy před datem 31.1. 1993 (§ 4 odst. 2 zákona o půdě), jsou podle ustanovení § 4 odst. 2 písm. a) zákona o půdě oprávněnými osobami fyzické osoby v tomto pořadí: dědicové ze závěti za podmínek ustanovení § 4 odst. 2 písm. a), b) zákona o půdě, děti a manžel osoby uvedené v ustanovení § 4 odst. 1 zákona o půdě, tedy Bohumíra T. a zemřelo-li dítě před 31.1. 1993, jsou na jeho místě oprávněnými osobami jeho děti, a zemřelo-li některé z nich, jeho děti (§ 4 odst. 2 písm. c) zákona o půdě), rodiče osoby uvedené v odstavci 1, tedy Bohumíra Třísky (§ 4 odst. 2 písm. d) zákona o půdě) a sourozenci osoby uvedené v odstavci 1, tedy Bohumíra T. , a zemřelo-li některý z nich, jsou na jeho místě oprávněnými jeho děti a jeho manžel (§ 4 odst. 2 písm. e) zákona o půdě. Z uvedeného je patrné, že Julius A. a Věra K. jako závětní dědicové po Marii T. , jež nebyla nikdy vlastnící předmětného pozemku, nejsou oprávněnými osobami podle § 4 zákona o půdě, neboť nespĺňují žádnou ze zákonných podmínek pro oprávněné osoby dle ustanovení § 4 odst. 1, 2 písm. a) až e) tohoto zákona (nejsou závětními dědici původního vlastníka Bohumíra T. a nejsou ani v příbuzenském vztahu k němu, jež je uveden v ustanovení § 4 odst. 2 písm. c) až e) zákona o půdě).

Pokud se navrhovatelé v oprávněném prostředku dovolávají toho, že jejich strýc Bohumír T. byl ustanoven jejich poručníkem a společně s tetou Marií jim nahradili rodiče, pak tato námitka v této věci nemá právní význam z hlediska posouzení jejich postavení podle ustanovení § 4 zákona o půdě.

Z potvrzení Okresního soudu v Kutné Hoře ze dne 29.9. 1947 sp. zn. P 12/46 vyplývá, že usnesením tohoto soudu ze dne 28.8. 1947 bylo změněno opatrovnictví nezletilých Julií a Věry A. na poručenství, vzhledem k prohlášení jejich otce Františka za mrtvého, a poručníkem byl ustanoven Bohumír T. . Poručenství jako instituce zabezpečující péči o dítě a obstarávání jeho záležitostí, když to nemohli činit rodiče (to buď proto, že jich už nebylo, nebo ani jeden z nich neměl rodičovskou moc anebo rodičovská moc obou rodičů byla v klidu), však nezakládalo mezi poručníkem a nezletilou osobou identický právní vztah jako mezi rodičem a jeho dítětem. To vyplývá zřetelně z ustanovení § 188 obecného občanského zákoníku, podle něhož poručník pečuje zvláště o osobu nezletilou a zároveň spravuje jeho majetek a z ustanovení § 216 téhož zákoníku, podle něhož poručník je povinen a oprávněn starat se o výchovu nezletilce právě tak jako otec, než v případech důležitých a pochybných je povinen vyžádat si předem svolení a příkazu poručenského soudu. Naproti tomu osvojení zakládalo mezi osvojitelem a osvojencem identický právní vztah jako mezi rodičem a jeho dítětem, což vyplývá z ustanovení § 4 odst. 1 věty první zákona č. 56/1928 Sb., o osvojení, podle něhož mezi osvojitelem a osvojencem nastává po právu týž poměr, jako mezi rodiči a manželskými dětmi, pokud zákon jinak neustanovuje. Z uvedeného tedy vyplývá, že ani poručenství nad nezletilými Julií a Věrou A. nemá vliv na jejich postavení dle ustanovení § 4 zákona o půdě, protože nezakládá identický právní vztah jako mezi rodičem a dětmi.

Jelikož nemovitosti, které přešly na stát nebo jinou právnickou osobu jsou vydávány jen oprávněným osobám za splnění dalších zákonných podmínek (§ 6 odst. 1 zákona o půdě) a těmito oprávněnými osobami nejsou Julius A. ani Věra K. , již z tohoto důvodu nemohl Pozemkový úřad hlavního města Prahy

rozhodnout o jimi uplatněném restitučním nároku pozitivně.

Z uvedených důvodů považuje Městský soud v Praze rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy - pozemkového úřadu ze dne 25.4. 2000 zn. PÚ 5166/92 za zákonné a věcně správné a proto ho v souladu s ustanovením § 250q odst. 2 o. s. ř. potvrdil.

Městský soud v Praze rozhodl o opravném prostředku rozsudkem bez jednání, protože zákon takový postup umožňuje v ustanovení § 250f odst. 1 písm. b), odst. 2 o. s. ř. za použití ustanovení § 250l odst. 2 o. s. ř. (žádný z účastníků řízení nevyslovil nesouhlas s tímto postupem ve stanovené lhůtě).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 250k odst. 1 o. s. ř. za použití ustanovení § 250l odst. 2 o. s. ř., protože navrhovatelé neměli ve věci úspěch. Soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku není opravný prostředek přípustný (§ 250s odst. 1 o. s. ř.).

V Praze dne 26. dubna 2001

Za správnost vyhotovení:
Göšstlová

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu